

Правління Національного банку України

ПОСТАНОВА

12 травня 2015 року

м. Київ

№ 316

Про застосування санкцій до небанківських фінансових установ

На виконання статей 3, 14, пункту 5 розділу X Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”, відповідно до статей 7, 15, 56 Закону України “Про Національний банк України” Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Положення про застосування Національним банком України санкцій за порушення законодавства з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Правління Національного банку України від 15 червня 2011 року № 192 “Про затвердження Положення про застосування Національним банком України санкцій за порушення законодавства з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму”, зареєстровану в Міністерстві юстиції України 11 липня 2011 року за № 836/19574;

постанову Правління Національного банку України від 07 червня 2013 року № 213 “Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України”, зареєстровану в Міністерстві юстиції України 02 липня 2013 року за № 1106/23638;

пункт 2 постанови Правління Національного банку України від 31 жовтня 2014 року № 696 “Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України”.

3. Департаменту фінансового моніторингу (Бутковська Т. П.) довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та забезпечити її розміщення на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України.

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Писарука О. В.

5. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

В. о. Голови

О. В. Писарук

Інд. 25

Аркуш погодження додається.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
12 травня 2015 року № 316

Положення
про застосування Національним банком України санкцій за порушення
законодавства з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню)
доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та
фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

I. Загальні положення

1. Це Положення розроблене на підставі Законів України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” (далі – Закон), “Про Національний банк України” та інших законодавчих актів України.

Дія цього Положення поширюється на небанківські фінансові установи-резиденти, які є платіжними організаціями та/або членами чи учасниками платіжних систем, у частині надання ними фінансової послуги щодо переказу коштів на підставі відповідних ліцензій, зокрема Національного банку України (далі – фінансові установи), крім операторів поштового зв’язку в частині здійснення ними переказу коштів, державне регулювання і нагляд за якими у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – у сфері запобігання легалізації) здійснює Національний банк України (далі – Національний банк).

2. Це Положення визначає порядок:

1) застосування Національним банком до фінансових установ санкцій передбачених статтею 24 Закону (далі – санкції);

2) пред'явлення Національним банком на підставі статті 14 Закону вимог щодо виконання фінансовою установою законодавства у сфері запобігання легалізації (далі – письмова вимога);

3) здійснення Національним банком контролю і нагляду за виконанням фінансовими установами рішень про застосування до них Національним банком санкцій, письмових вимог.

Терміни та поняття, які використовуються в цьому Положенні, уживаються в значеннях, наведених Законом, іншими законодавчими актами України, нормативно-правовими актами Національного банку.

3. Рішення про застосування до фінансових установ санкцій (далі – Рішення) приймає Правління Національного банку (далі – Правління) або уповноважений орган, якому Правління делегувало такі повноваження (далі – уповноважений орган Національного банку).

4. Надсилання до фінансової установи копій Рішення та оригіналу письмової вимоги здійснюється в порядку, установленому цим Положенням/ Національним банком.

5. Національний банк за порушення (невиконання/неналежне виконання) фінансовими установами вимог Закону та/або нормативно-правових актів Національного банку, що регулюють діяльність (здійснення сукупних або окремих заходів) у сфері запобігання легалізації (далі – нормативно-правові акти), що були встановлені в результаті перевірок (виїзна перевірка, безвиїзний нагляд з питань фінансового моніторингу), в установленому цим Положенням порядку застосовує до них санкції протягом шести місяців із дня виявлення Національним банком, але не пізніше ніж через три роки з дня вчинення порушення, до яких належать:

1) штрафні санкції;

2) анулювання ліцензії на право провадження певних видів діяльності фінансової установи;

3) відсторонення посадової особи фінансової установи від посади.

6. Днем виявлення Національним банком порушення Закону та/або нормативно-правових актів (далі – день виявлення) є дата складання:

1) довідки про виїзну перевірку фінансової установи (її відокремленого підрозділу);

2) акта про результати безвиїзного нагляду з питань фінансового моніторингу фінансової установи.

7. Національний банк має право на підставі результатів контролю і нагляду застосовувати до фінансових установ санкції за невиконання ними Рішень/письмових вимог/вимог цього Положення/документів Національного банку протягом шести місяців із наступного дня після завершення строку, встановленого Національним банком/цим Положенням для їх виконання.

8. Строк, що визначається місяцями, закінчується у відповідне число останнього місяця строку.

9. Рішення має містити, зокрема інформацію про факти, що свідчать про вчинення фінансовою установою порушень, з посиланням на конкретні норми Закону та/або нормативно-правових актів, а також документи Національного банку в разі необхідності.

10. Національний банк може запросити для надання пояснень керівника (керівників) фінансової установи, працівника фінансової установи, відповідального за здійснення фінансового моніторингу (далі – відповідальний працівник фінансової установи), на засідання уповноваженого органу Національного банку, який розглядатиме питання щодо застосування санкцій до фінансової установи.

Запрошення надсилається електронною поштою Національного банку (або в письмовій формі) не пізніше ніж за два робочих дні до дати проведення засідання уповноваженого органу Національного банку.

Нез'явлення запрошених осіб фінансової установи на засідання не є підставою для відкладення розгляду питання щодо застосування санкцій.

11. Національний банк надсилає фінансовій установі засвідчену копію Рішення/оригінал письмової вимоги рекомендованим листом з повідомленням про вручення із забезпеченням конфіденційності.

12. Рішення набирає законної сили з дати його прийняття, є обов'язковим до виконання та оскарженням його дія не зупиняється.

13. Застосування санкцій до фінансової установи за порушення Закону та/або нормативно-правових актів не звільняє від адміністративної відповідальності посадових осіб фінансової установи та інших осіб, винних у вчиненні порушень.

Національний банк має право застосувати до фінансової установи передбачені Законом санкції незалежно від притягнення до адміністративної відповідальності посадових осіб фінансової установи або інших осіб, винних у вчиненні порушень Закону та/або нормативно-правових актів.

II. Накладення штрафних санкцій

1. Національний банк адекватно вчиненому порушенню накладає на фінансову установу штрафні санкції у розмірах, передбачених частиною третьою статті 24 Закону.

2. Повторним порушенням є порушення фінансовою установою вимог Закону та/або нормативно-правового акта, вчинене протягом трьох років після дня виявлення Національним банком аналогічного порушення (порушення однієї і тієї самої норми Закону або нормативно-правового акта), за яке Національний банк прийняв рішення про застосування до фінансової установи санкції відповідно до Закону, та тягне за собою накладення на фінансову установу штрафу в розмірі, передбаченому частиною четвертою статті 24 Закону.

3. У разі вчинення фінансовою установою двох або більше порушень (у тому числі повторних порушень) вимог Закону та/або нормативно-правових актів штрафні санкції накладаються в межах більшого розміру штрафу, встановленого за вид порушення з числа вчинених.

4. Рішення Національного банку про застосування до фінансової установи штрафних санкцій є виконавчим документом та має відповідати вимогам, встановленим статтею 18 Закону України “Про виконавче провадження”.

5. Рішення Національного банку про застосування до фінансової установи штрафних санкцій підлягає виконанню нею протягом п’ятнадцяти робочих днів із дня його отримання.

Фінансова установа зобов’язана повідомити Національний банк про сплату штрафу не пізніше наступного робочого дня після сплати штрафу електронною поштою Національного банку та в той самий день надіслати до Національного банку засвідчену копію розрахункового документа про сплату штрафу рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

6. У разі невиконання фінансовою установою Рішення Національного банку про застосування штрафних санкцій у встановлений строк воно передається Національним банком до органів державної виконавчої служби для примусового виконання.

7. Оскарження Рішення Національного банку про застосування до фінансової установи штрафних санкцій, передбачених Законом, здійснюється в судовому порядку виключно з метою встановлення законності прийняття такого Рішення та не зупиняє виконання Національним банком застосованої санкції.

III. Письмова вимога

1. Національний банк має право вимагати від фінансової установи виконання (усунення та/або здійснення заходів, необхідних для недопущення в подальшій діяльності порушень) вимог законодавства у сфері запобігання легалізації шляхом пред’явлення до неї письмової вимоги.

2. Письмова вимога складається на бланку Національного банку. У письмовій вимозі зазначаються назва документа “Письмова вимога”, повне найменування та місцезнаходження фінансової установи, якій вона надсилається, вчинені фінансовою установою порушення та за потреби необхідність вжиття нею у визначені Національним банком строки конкретних заходів з метою усунення порушень.

3. Фінансова установа зобов’язана в разі визначення Національним банком строків для вжиття нею відповідних заходів подати Національному банку не пізніше п’яти робочих днів з дня:

1) отримання письмової вимоги – план заходів, які вона зобов’язується в установлені Національним банком строки вжити для усунення порушень (далі – план усунення порушень);

2) закінчення строку, визначеного в письмовій вимозі, – звіт про виконання плану усунення порушень, та документи, що підтверджують їх усунення.

Національний банк має право протягом одного місяця з дня отримання плану усунення порушень подати пропозиції та зауваження до нього, які є обов’язковими для врахування фінансовою установою.

IV. Анулювання ліцензії

1. Національний банк у разі виявлення двох і більше будь-яких повторних порушень, вчинених фінансовою установою, додатково до застосування штрафної санкції, передбаченої частиною четвертою статті 24 Закону, може анулювати:

1) ліцензію на переказ коштів у національній валюті без відкриття рахунків (далі – ліцензія);

2) генеральну ліцензію на здійснення валютних операцій (далі – генеральна ліцензія).

2. Фінансова установа, щодо якої Національний банк прийняв рішення про застосування санкції у вигляді анулювання ліцензії/генеральної ліцензії, зобов’язана припинити переказ коштів та повернути оригінали відповідних ліцензій Національному банку в порядку та строки, що визначені в законодавстві, шляхом надіслання їх рекомендованим листом з повідомленням про вручення або кур’єрською службою.

3. Фінансова установа, яка є платіжною організацією платіжної системи, протягом трьох робочих днів із дня отримання рішення про анулювання ліцензії/генеральної ліцензії повідомляє:

1) членів/учасників створеної нею внутрішньодержавної платіжної системи про застосування до неї Національним банком санкції у вигляді анулювання ліцензії;

2) членів/учасників створеної нею міжнародної платіжної системи, у тому числі тих, що діють на території іншої держави, та наглядовий орган відповідної іноземної держави про застосування до неї Національним банком санкції у вигляді анулювання генеральної ліцензії.

Фінансова установа, що є членом/учасником платіжної системи, протягом трьох робочих днів із дня отримання рішення про анулювання ліцензії/генеральної ліцензії повідомляє платіжну організацію відповідної платіжної системи про застосування до неї Національним банком санкції у вигляді анулювання ліцензії/генеральної ліцензії.

V. Відсторонення посадової особи фінансової установи від посади

1. Національний банк має право тимчасово до усунення порушень відсторонити посадову особу фінансової установи від посади в разі порушення цією особою Закону та/або нормативно-правових актів, та/або вимог цього Положення/документів Національного банку.

2. Національний банк має право відсторонити від посад таких посадових осіб фінансової установи:

- 1) керівника (керівників) фінансової установи;
- 2) головного бухгалтера фінансової установи;
- 3) відповідального працівника фінансової установи;
- 4) керівника відокремленого підрозділу фінансової установи.

3. Рішення Національного банку про відсторонення посадової особи від посади надсилається фінансовій установі не пізніше наступного робочого дня з дня прийняття такого рішення.

4. Фінансова установа не пізніше трьох робочих днів із дня отримання рішення Національного банку про відсторонення посадової особи від посади повідомляє електронною поштою Національному банку про посадову особу, яка тимчасово виконуватиме обов'язки відстороненої посадової особи, зазначивши реквізити прийнятого (прийнятих) компетентним органом (посадовою особою) фінансової установи рішення (рішень).

5. Посадову особу фінансової установи, яку було відсторонено від посади на підставі рішення Національного банку, може бути поновлено на посаді лише на підставі рішення Національного банку про надання дозволу на поновлення на посаді посадової особи фінансової установи.

6. Уповноважений орган Національного банку розглядає питання щодо надання дозволу на поновлення на посаді посадової особи фінансової установи, яку було відсторонено від посади на підставі рішення Національного банку, у разі відповідного звернення фінансової установи та за умови подання нею документів, що підтверджують усунення порушень.

7. Рішення про надання дозволу на поновлення особи на посаді приймає уповноважений орган Національного банку, що приймав рішення про відсторонення такої особи від посади, або інший уповноважений орган.

Заступник директора – начальник
управління системного аналізу
Департаменту фінансового моніторингу

Т. П. Бутковська

ПОГОДЖЕНО

Перший заступник Голови
Національного банку України

_____ О. В. Писарук

(підпис)

_____ 2015 року